

[Lis Starcke.]

fik vedtaget, nemlig at nedsætte driftsudgifterne med 500.000 kr. Ikke mindst for kristeligt folkeparti må denne binding af augustforliget have været bitter.

Under de forhåndenværende vilkår er jeg bange for, at det ikke med dette beslutningsforslag er muligt at opnå så meget, for hvad er gode intentioner værd, hvis man mangler den økonomiske dækning? Men jeg anbefaler alligevel, at man opfordrer regeringen til at gennemføre disse vigtige forbedringer i håb om, at det må ske snarest muligt.

Tyroll (VS):

Jeg skal sige, at venstresocialisterne er glade for, at dette forslag er blevet fremsat, og vi glæder os til det udvalgsarbejde, der skal finde sted. Vi føler os ikke overbevist om, at tingene ser helt så godt ud, som man kunne få indtryk af, når man hører socialministeren. Blandt andet er der lige blevet nævnt nogle af begivenhederne omkring finansloven i forbindelse med voksenundervisningen inden for åndssvageforsorgen, hvor bl. a. nogle af de tal, som man kan få fra anden side, kunne antyde, at det måske ikke står helt så godt til med de oplysninger, som man kan få hen ad vejen. Men det kan vi åbenbart få undersøgt i udvalget.

Jeg må dog sige, at når det drejer sig om de første 3 punkter i forslaget, er også vi betænkelige over for, hvorledes det ser ud med hensyn til prioriteringen af de større institutioner, som vi ikke er særlig interesseret i. Ligger der en sådan prioritering? Vi mener ikke umiddelbart at kunne se det af forslaget, men er selvfølgelig interesseret i at høre om det under udvalgsarbejdet.

Dernæst må vi selvfølgelig også sige, at vi er interesseret i, at den kritik, der er kommet frem på baggrund af ombudsmandens interesse for sagerne her, i højere grad bliver taget alvorligt i forbindelse med dette beslutningsforslag, og at man får nogle direkte anvisninger på, hvad man agter at gøre over for den kritik, der har været fremsat fra ombudsmandens side.

Dernæst er vi selvfølgelig også interesseret i at høre, hvad der konkret vil komme til at ligge fra regeringens side på beskæftigelsesområdet. Der har jo været disse nye signaler fremme i beskæftigelsesforslaget om, at man i højere grad kunne gå ind for en øget beskæfti-

gelse inden for den offentlige sektor, og det ville da være rart at se, om der her var nogle muligheder for nogle prioriteringer inden for dette område også i forbindelse med de punkter, som har været nævnt i dette beslutningsforslag. Selvfølgelig vil vi i øvrigt også gerne vide, hvilke beskæftigelsesmuligheder der i øvrigt måtte være inden for åndssvageforsorgen, og hvilke forbedringer der kunne fremmes derigennem.

Vi ser altså frem til et udvalgsarbejde om dette forslag og mener, at der derigennem kan komme nogle konkretiseringer af en række af de problemer, der er taget op i forslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Tove Jørgensen) (DKP):

Jeg skal takke de ordførere, der har givet forslaget en velvillig behandling, og på samme tid beklage, at de partier, der grupperer sig omkring augustforliget, ikke har kunnet gå ind for de foreslåede forbedringer inden for åndssvageforsorgen.

Jeg vil godt lige allerførst slå fast, at det fra flere ordføreres side er blevet fremført, at der skulle være en modsætning imellem en udbygning af institutionerne og en forbedring af forholdene på institutionerne og så formålet med at få udsluset så stor en del af de lettere åndssvage blandt almindelige mennesker som muligt. Sådan kan dette forslag ikke tolkes. Det er forkert, og det er specielt forkert, fordi man ligesom stiller det op, som om det var personaleinteresser, der skulle gøre sig gældende i det forslag, vi har fremsat.

Men vi kan ikke se bort fra, at netop for de åndssvage er det vigtigt, at der er tilstrækkeligt og rigeligt personale, for hvis man mener noget som helst med at tale om menneskelighed over for de åndssvage, er det netop et spørgsmål om, at der kan være mennesker, der har forstand på og vilje til at tage sig af dem. Det, vi allermost er bange for, når vi taler om udslusning, er, at de voksne åndssvage skal gemmes væk og sidde alene og ensomme ude blandt befolkningen. Det vil vi gerne sikre dem imod. Vi mener ikke, det skal sikres ved, at de skal blive på institutionen, men vi mener, det skal sikres ved, at der er tilstrækkeligt personale til også at vise dem den omsorg og hjælp, som de får behov for, når de er ude blandt almindelige mennesker. Vi kan ikke bære lukke øjnene for det og så sige: dér er der ikke behov for noget